

Til lovforslag nr. L 43. Betænkning afgivet af finansudvalget den 16. januar 1980

Betænkning

over

Forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet

Udvalget har behandlet lovforslaget og herunder stillet spørgsmål til finansministeren. Besvarelsen af spørgsmålene er optrykt som bilag til nærværende betænkning.

Et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, socialistisk folkepartis, det radikale venstres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) indstillet lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal inden for flertallet* (venstres medlemmer af udvalget) tilslutter sig forslaget af hensyn til valutastillingen og den løbende konsolidering af udlandsgælden – uden derved på nogen måde at godkende regeringens helt utilstrækkelige økonomiske politik. Regeringens letsindighed og mangel på handlekraft sætter både vor kreditværdighed, vor nationale uafhængighed og vor internationale anseelse på spil.

Et nej til forslaget ville imidlertid nødvendiggøre en endnu højere rente for at tilskynde erhvervslivet til at låne i udlandet. Dette ville i kritiske situationer kunne udsætte kronen for et unødigt stort pres, fordi der kunne opstå usikkerhed om, hvor stor en del af de udenlandske fordringer der hurtigt ville kunne kræves indfriet.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis og Danmarks retsforbunds medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) udtaler følgende:

Danmark skal på nedtrapning. Flere morfinindsprøjtninger i form af store lånoptagelser vil kun forværre den økonomiske syge.

Fremskridtspartiet indstiller derfor lovforslaget til *forkastelse* og benytter lejligheden til at takke nationalbankdirektøren, fordi han offentligt har udtalt, at Danmarks økonomiske situation nu er så alvorlig, at vore udenlandske långivere vil stille kraftigere lånebetingelser.

I årevis har fremskridtspartiet måttet tåle at blive kaldt urealistisk. Nu har vi nationalbankdirektørens ord for, at den politik, som folketingsflertallet har ført, har været urealistisk, hvis den som påberåbt har haft til hensigt at føre dansk økonomi i den rigtige retning.

At tidligere finansminister Heinesen klart skuede ned i afgrunden, og at Hoffmeyer nu må gøre nationen opmærksom på, at vi står på tredje trin af de seks ned i afgrunden, kan kun opfattes som et eneste stort bevis på, at fremskridtspartiet har ret i, hvad vi har sagt.

Fremskridtspartiet opfatter det positivt, at nationalbankdirektøren fandt det nødvendigt at fortælle befolkningen, hvor dårligt socialdemokratiet har styret Danmark. Selvfølgelig har nationalbankdirektøren pligt til at fortælle befolkningen, hvor langt ud i uføret Anker Jørgensens regering har bragt vort fædreland.

At den socialdemokratiske regering kan finde på med ét slag at forøge vor udlandsgæld på mere end 70 mia kr. med 5 pct. gennem en fuldstændig meningsløs devaluering, understreger blot, at de socialdemokratiske ministre føler sig så hårdt pressede, at de ikke handler efter nøgterne overvejelser.

Nationalbankdirektørens forklaring om, hvordan det står til med dansk økonomi, bør naturligvis medføre, at ingen udenlandsk långiver gør Danmark bjørnetjenester med at låne os flere penge. Fremskridtspartiet finder